

Nr 88

Av herr Persson, Einar, angående ändring av 7 § lagen om förvaltning av bysamfälligheter och därmed jämförliga samfällda ägor och rättigheter.

I lag den 13 juni 1921 om förvaltning av bysamfälligheter och därmed jämförliga samfällda ägor och rättigheter har § 7 följande lydelse:

Vilja delägare avhända sig äga, som i denna lag avses, och kan det ske utan märkligt förfång för delägare, som ej därtill samtycker, äge de ock härom besluta; och skall vad i 6 § 2 mom. sägs om besluts fattande och underställande äga motsvarande tillämpning. Där någon delägare det yrkar, må dock avhändandet ej äga rum annorledes än genom försäljning å offentlig auktion.

Sista meningen i ovan citerade lagparagraf har förmodligen tillkommit som ett rent minoritetsskydd. Fråga är väl för närvarande om det är nödvändigt med ett minoritetsskydd av så långt gående karaktär som nämnda lagrum föreskriver. För mig förefaller det orimligt och odemokratiskt. Här är det alltså *en enda* delägare som kan bestämma efter vilka former en försäljning av samfäll äga skall äga rum.

Detta även om det vid en s. k. samfällighetsstämma förefinnes en nära nog 100-procentig mening bakom ett av en samfällighetsstyrelse utarbetat förslag om försäljning, enligt vilket man kommit fram till en ur ekonomisk synpunkt fördelaktig uppgörelse med vederbörande köpare av samfäll äga.

Denne ende delägare kan vara bosatt långt utanför de gränser där en samfäll äga är belägen, ja, han behöver ej ens, enligt min tolkning av sagda lag, vara svensk medborgare; huvudsaken är att om han är delägare i samfälligheten så kan han dock ensam bestämma under vilka former en sådan försäljning skall äga rum. Jag kan ej finna en sådan ordning riktig och demokratisk. En majoritet borde väl ändå få bestämma under vilka former en försäljning från samfäll äga skall äga rum. Anses det emellertid att ett minoritetsskydd är nödvändigt på detta område, så behöver det väl ändå ej vara så restriktivt som det nuvarande. För mig förefaller det rimligt med att sagda paragraf får till exempel följande lydelse: »Där en tredjedel av de nuvarande delägarna det yrkar, må dock avhändandet ej äga rum annorledes än genom försäljning genom offentlig auktion.»

Med anledning av vad ovan anförts hemställas,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av § 7 i lag den 13 juni 1921 om förvaltning av bysamfälligheter och

därmed jämförliga ägor och rättigheter, att den får sådant innehåll som ovan anförts och att vederbörande riksdagsutskott utarbetar erforderlig ändring av lagtexten.

Stockholm den 23 januari 1957

Einar Persson